

[Flux](#) parla avui d'una antologia de [dites grosses](#). Com que en tinc una llista personal, heus-ne ací una de ben grossa, i dura: «*És pitjor condemnar un innocent que no condemnar un culpable*». L'ha dita [Rajoy](#). Traducció: *no cal jutjar els possibles lladres, perquè podrien ser innocents...* O culpables, no? És la frase d'un culpable. Culpable de no posar en quarantena política un presumpte culpable de diversos [delictes](#) per corrupció, a més de [mentider en seu parlamentària, provat per via judicial](#). L'he anotada perquè la sentència de Rajoy és un subterfugi monumental. El Gens Honorable ni tan sols ha estat jutjat, així que, ara per ara, de quina condemna ens parla Rajoy? Amb aquesta evasiva, sota la hipòcrita màscara de prudència i defensa l'Estat de Dret, el capítol del PP manifesta exactament el contrari: que no acceptaria la culpabilitat de Camps encara que fos condemnat. On és, doncs, la prudència i l'Estat de Dret? És més, els fets, purs i durs, contradiuen la consigna: per a Rajoy, és millor no condemnar un culpable que condemnar tot el poble valencià, que és l'innocent, a regalar milions d'euros a empreses corruptes. La qüestió, ara i sempre, és l'absència d'explicacions, de responsabilitat i de justícia. La frase, en un estat democràtic, podria ser una altra: «*És pitjor no jutjar un culpable que jutjar un innocent*». Però això, al feixisme, se li'n fot.

Button

Button

*«You think I got my eyes closed
But I'm lookin' at you the whole fuckin' time...»*

«Once», de [Pearl Jam](#)